

Наставно-научном већу Факултета политичких наука

На основу одлуке Наставно-научног већа Факултета политичких наука од 21. децембра 2017. број 08-91/1 од 8. јануара 2018.г., а у складу с чланом 65. став 1. Закона о високом образовању (Сл. гласник РС, број 88/17.), члана 70. став 5. и чл. 73. Закона о научноистраживачкој делатности („Сл. гласник РС“ бр. 110/05, 50/06.-исправка, 18/10. и 112/15.), чл.18. и 20. Правилника о поступку и начину вредновања и квантитативом исказивању научноистраживачких резултата истраживача („Сл. гласник РС“ бр. 24/16, 21/17. и 38/17.) и Статута Универзитета у Београду-Факултета политичких наука, а на захтев Института за философију и друштвену теорију Универзитета у Београду број 322/02 од 8. децембра 2017, ми долепотписани именовани смо у комисију за писање реферата по молби Жељка Радинковића, научног сарадника са Института за философију, за избор у звање вишег научног сарадника. У вези с тиме, задовољство нам је да поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

Жељко Радинковић рођен је 5. октобра 1969. године у Бањалуци, где завршава основну и средњу школу. Од 1992. до 2011. године живи, ради и студира у СР Немачкој. 2006. године је магистрирао философију и историју на Универзитету у Штутгарту (Немачка). Магистарски рад из области философије имао је тему „Проблем изворности искуства код Хусерла и Хајдегера” (*Das Problem der Ursprünglichkeit der Erfahrung bei Husserl und Heidegger*). Од 2006. до 2010. године похађа докторске студије философије на Институту за философију у Штутгарту у сарадњи са Андреасом Лукнером и Клаусом Вигерлингом. 2011. године промовише на Универзитету у Штутгарту са темом „Херменеутика будућности“ (*Hermeneutik der Zukunft*). Докторска диплома је нострификована на Универзитету у Београду.

Од 2003. до 2010. године, радио је као сарадник на интердисциплинарном пројекту „Нексус“ на Институту за философију у Штутгарту. Од 2007. до 2008. године био је сарадник на интердисциплинарном пројекту „Адипозитас“ на Универзитету у Штутгарту. Од 2011. године члан је Удружења за друштвену мисао из Бањалуке

Од децембра 2011. године запослен је као истраживач на Институту за философију и друштвену теорију Универзитета у Београду на пројекту који финансира Министарство

просвете и науке Републике Србије: „Политике друштвеног памћења и националног идентитета: регионални и европски контекст“. У јуну 2013. године стекао је научно звање научног сарадника.

Од 2013. године је стални члан, а од 2016. године председник Научног већа Института за филозофију и друштвену теорију. Од 2014. године је координатор Групе за практичку филозофију и социјалну онтологију Института за филозофију и друштвену теорију.

Био је иницијатор и главни координатор неколико међународних пројеката, међу којима се истиче „Биополитички аспекти институционалног деловања“ из 2013. године који је финансирала ДААД (Немачка служба за академску размену). У склопу овог пројекта Радинковић је имао одлучујућу улогу на успостављању и одржавању сарадње између Института за филозофију и друштвену теорију и Институтом за филозофију у Дармштату и Филозофским факултетом Универзитета у Бањалуци у оквиру које су одржане три конференције (Београд, Дармштат, Бањалука). Осим ових конференција, учествовао је у организацији још неколиких међународних конференција: „Постав – техника и социјални свет“ (2012), „Поверење и прозирност“ (2012), „Идентитет – приближавања онтологији друштвеног“ (2014). Од 2015. године Радинковић активно ради на успостављању и интензивирању сарадње са Институтом за технологију у Карслруе. У склопу ове активности остварена је обимна академска размена између дотичног института и Радинковићеве матичне установе, која се тиче пре свега тематских поља филозофије технике, етике технике и процене последица технолошког развоја. Осим на националним, Радинковић је учествовао на конференцијама и студијским боравцима на многим иностраним високошколским установама, као што су Институту за психологију у Дармштату, Технички универзитет у Кајзерслаутерну, Филозофско-теолошка висока школа у Валантеру, Универзитет „Габријеле Данунцио“ Кјети-Пескара и Берлински научни центар за друштвена истраживања.

Члан је Уредничког одбора часописа *Филозофија и друштво* (категорија М24) Института за филозофију и друштвену теорију.

Жељко Радинковић је приложио следеће радове објављене после избора у звање у којем се сада налази (научни сарадник), односно одговарајући материјал којим се доказује испуњавање услова предвиђених горенаведеним конкурсом. Радови су истовремено категорисана у складу са важећим нормативим у Републици Србији:

1. (2013) *Наративна модификација Хајдегерове феноменологије*. Београд: Институт за филозофију и друштвену теорију, Албатрос плус, стр. 269, ISBN 978-86-6081-133-4. **M42**
2. (2018) „Sorge um die erkannte Erkenntnis’. Das ontische Versäumnis des Daseins als Möglichkeit des Explizierens seiner positiven Bestimmungen“ [Брига као спознана спознаја. Онтички пропуст опстанка као могућност екслипликовања његових позитивних одређења], *Филозофија и друштво* 29 (1): (приложена потврда) **M24**
3. (2017) „Феноменологија као трансцендентална филозофија. Питање непосредности искуства код Шмица и Хусерла“, *Филозофска истраживања* 37 (3), (приложена потврда) **M24**
4. 2017) „Појам фикције код Ханса Фајингера“, *Зборник Матице српске за друштвене науке*, свеска бр. 163, (приложена потврда) **M24**
5. 2017) (са Растко Јовановим) „Brief aus Serbien“. *Deutsche Zeitschrift für Philosophie* 65 (5): 934–948, ISSN 00121045. **M23**
6. 2017) „Daseinsanalyse und die Seinsfrage beim frühen Heidegger. Destruktion des Husserlschen Bewusstseinsbegriffs als des absoluten Seins im Sinne der absoluten Gegebenheit“ [Анализа опстанка и питање о бићу код раног Хајдегера. Деструкција Хусерловог појма свијест као апсолутног бића у смислу апсолутне датости], *Филозофија и друштво* 28 (3): 69–84, ISSN 0353-5738. **M24**
7. (2017) „Питање ангажмана у перспективи сучељавања филозофске херменеутике и критике идеологије. Парадигматски значај Хабермас-Гадемерове дебате“, у: А. Захаријевић/ Ј. Васиљевић (прир.), *Ангажман. Увод у студије ангажованости*, Београд/ Нови Сад, стр. 258–269, ISBN 978-86-6263-158-9. **M45**
8. (2017) „Von der existentialen Möglichkeit zum möglichen Vermögen der Seinsgeschichtlichkeit“ [Од егзистенцијалне могућности до пријазне можности повијесности бића], *Heidegger-Jahrbuch* 10 („Heidegger und der Humanismus“), прир.: Alfred Denker/ Holger Zaborowski, Freiburg/ München, стр. 119–133, ISBN 978-3-495-45710-8. **M13**
9. (2016) „Наративна феноменологија идентитета“. у: А. М. Петровић/ М. Кнежевић (прир.), *Политика, идентитет, традиција*, Косовска Митровица, стр. 411–432, ISBN 978-86-6349-050-5. **M14-5**
10. (2016) „Phänomenologische Ethik zwischen der unendlichen Verantwortung für den Anderen und der ontologischen Differenz“ [Феноменолошка етика између неограничене одговорности за другог и онтолошке диференције], *Itinerari. Annuario di ricerche filosofiche*, Lanziano, стр. 87–101, ISSN 2039-9484. **M53**
11. (2016) „Еротска редукција и трансценденталнофилозофски карактер питања о бићу“, *Семинар о еротском феномену Жан-Лука Мариона*, *Филозофија и друштво* 27 (4), стр. 823–824, ISSN 0353-5738. **M27**
12. 2015) „Biopolitik und die transzendente Fragestellung. Über die Bedingungen der Möglichkeit der Macht“ [Биополитика и трансцендентална поставка питања. О условима могућности моћи], у: J. Müller/ Ž. Radinković et al. (прир.), *Politiken des Lebens. Technik, Moral und Recht als institutionelle Gestalten der menschlichen*

Lebensform [Политике живота. Техника, морал, право као институционални облици човјекове форме живота], Beograd, стр. 110–125, ISBN 978-86-82417-91-0. **M14**

13. (2015) „Narrative Identität und existentielle Möglichkeit“, у: H. Zaborowski, Ž. Radinković et al. (прир.), *Phänomenologische Ontologie des Sozialen*, Beograd, стр. 61–82, ISBN 978-86-82417-87-3. **M14**
14. (2015) „Das Ding, das Phänomen und das Medium“ [Ствар, феномен и медиј], *Heidegger-Jahrbuch 9* („Heidegger und die technische Welt“ [Хајдегер и технички свијет]), A. Denker/ Ž. Radinković et al. (прир.), Freiburg/München, стр. 57–73, ISBN 978-3-495-45709-2. **M13**
15. (2014) „Ethik und Grenzen der narrativen Hermeneutik des Selbst von Paul Ricoeur“ [Етика и границе наративне Рикерове херменеутике самства], *Filozofija i društvo* 25 (4): 69–84, ISSN 0353-5738. **M24**
16. (2013) „Vertrauen in Technik im Zeitalter der transklassischen Technik“ [Повјерење у технику у доба њене транскласичности], у: (прир.) A. Hirsch/ Ž. Radinković et al, *Vertrauen und Transparenz. Für ein neues Europa* [Повјерење и прозирност. За нову Европу], Beograd, стр. 201–213, ISBN 978-86-82417-65-1. **M33**

Приређена издања

17. (2015) *Politiken des Lebens. Technik, Moral und Recht als institutionelle Gestalten der menschlichen Lebensform*, Београд (приређено са Јаном Милером и другима), ISBN 978-86-82417-91-0. **M18**
18. (2015) *Phänomenologische Ontologie des Sozialen*, Београд (приређено са Холгером Заборовским и другима), ISBN 978-86-82417-87-3. **M18**
19. (2015) *Heidegger-Jahrbuch 9* („Heidegger und die technische Welt“), Freiburg/München. (приређено са Алфредом Денкером и другима), ISBN 978-3-495-45709-2. **M18**
20. (2013) *Vertrauen und Transparenz. Für ein neues Europa*, Београд. (приређено са Алфредом Хиршом и осталима), ISBN 978-86-82417-65-1. **M36**

Покатаљи успеха у научном раду

а) Предавања по позиву

1. Излагање: „Медијалност између медијског априоризма и идеје транспарентног преноса поруке“, Трибина *Института за филозофију и друштвену теорију Београд* (ИФДТ), Београд, 26 фебруар 2014.
2. Излагање: „Die Frage nach dem Eigenen und dem Fremden und das Selbstverständnis der Geisteswissenschaften“ [Питање о сопствеом и туђем и саморазумијање духовних наука], гостујуће предавање у оквиру трибине докторског студија *DFG-Graduiertenkolleg 1412; Friedrich-Schiller-Universität Jena* (Немачка), Јена, 5. јуни 2014.

б) Учесће на међународним конференцијама

1. Излагање: „Von der existentialen Möglichkeit zum möglichen Vermögen der Seinsgeschichtlichkeit“ [Од егзистенцијалне могућности до присне можности

повијесности бића], конференција: *Martin Heidegger. „Brief über den Humanismus“ Kontexte und Interpretationen* [Мартин Хајдегер, *Писмо о хуманизму. Контексти и тумачења*], II. Vallendarer Kolloquium zur Geschichte der Philosophie, Philosophisch-Theologische Hochschule Vallendar (Немачка), Фалендар, 13–16. децембар 2012.

2. Излагање: „(Bio-)Macht – eine transzendentalphilosophische Frage?“ [(Био)Моћ – трансценденталнофилософско питање], конференција: *Erörterung grundlegender Fragen zum Verhältnis von Biopolitik und Institutionen* [Разматрања темељних питања односа биополитике и институција], Институт за филозофију и друштвену теорију Београд (ИФДТ), Београд, 5–7. март 2013.

3. Излагање: „Bioethik und die Infragestellung des Subjekts und Objekts der biopolitischen Praxis“ [Биоетика и довођење у питање субјекта и објекта биололитичке праксе], конференција: *Bioethik – Recht – Technik* [Биоетика – право - техника], Technische Universität Darmstadt (Немачка), Дармштат, 10–12. јули 2013.

4. Излагање: „Narativität und Identität. Vom hermeneutischen zum archäologischen Zirkel“ [Наративност и идентитет. Од херменеутичког до археолошког круга], конференција: *Aspekte der Theorie des Diskurses und narrative Aspekte der Biopolitik und Institutionen / Diskurstheoretische und narrative Aspekte der Frage nach Biopolitik und Institutionen*, Универзитет у Бањојлуци, Бањалука, 11–14. октобар 2013.

5. излагање: „Phänomenologische Überlegungen zum Verlust der Spuren im Sozialen“ [Феноменолошке рефлексije о губитку трагова у подручју друштвености], конференција: *Virtualität. Phänomenologische Zugänge. Annäherung an eine Ontologie des Sozialen* [Виртуалност – феноменолошки приступи. Приближавања онтологији друштвенога], Philosophisch-Theologische Hochschule Vallendar (Немачка), Фалендар 21–23. новембар 2013.

6. излагање: „Наративни идентитет и егзистенцијална могућност / Narrative Identität und existentielle Möglichkeit“, конференција: Идентитет – приближавања онтологији друштвеног/ *Identität – Annäherungen an eine Ontologie des Sozialen*, Институт за филозофију и друштвену теорију Београд (ИФДТ), Београд, 20–22. новембар 2014.

7. излагање: „Die unendliche Gerechtigkeit und die Frage nach dem Dritten“ [Бесконачна правда и питање о трећем], конференција: *L'Europa e l'idea di giustizia. Crisi e sfida della globalizzazione / Europa und die Idee der Gerechtigkeit. Krise und Herausforderung der Globalisierung* [Европа и идеја правде. Криза и изазов глобализовања], Università “G. D'Annunzio”, Chieti-Pescara (Италија), Кјети 22–24. октобар 2015.

8. излагање: „Левинас и Хајдегер – феноменологија радикалног злочина?“ конференција: Холокауст и филозофија, *Јеврејски културни центар Нови Сад*, Нови Сад, 18. април 2016.

в) Чланство у одборима међународних научних конференција

1. (2013) *Erörterung grundlegender Fragen zum Verhältnis von Biopolitik und Institutionen* [Разматрања темељних питања односа биополитике и институција],

Институт за филозофију и друштвену теорију Београд (ИФДТ), Београд, 5–7. март 2013.

2. (2013) *Bioethik – Recht – Technik* [Биоетика – право – техника], Technische Universität Darmstadt (Немачка), Дармштат 10–12. јули 2013.

3. (2013) *Аспекти теорије дискурса и наративни аспекти питања о биополитици и институцијама* [*Diskurstheoretische und narrative Aspekte der Frage nach Biopolitik und Institutionen*], Универзитет у Бањој Луци, 11–14. октобар 2013.

4. (2014) *Идентитет – приближавања онтологији друштвеног/ Identität – Annäherungen an eine Ontologie des Sozialen*, Институт за филозофију и друштвену теорију Београд (ИФДТ), Београд, 20–22. новембар 2014.

г) Уређивање монографија

1. (са Алфредом Хиршом и Петром Бојанићем) *Vertrauen und Transparenz – für ein neues Europa*, ИФДТ, Београд, 2013.

2. (са Холгером Заборовским и Растком Јовановим) *Phänomenologische Ontologie des Sozialen*, ИФДТ, Београд, 2015.

3. (са Јаном Милером и Растко Јовановим) *Politiken des Lebens. Technik, Moral und Recht als institutionelle Gestalten der menschlichen Lebensform* [Политике живота. Техника, морал и право као институционални облици човјекове животне форме], ИФДТ, Београд, 2015.

4. (са Вирђилијом Тезаронеом, Алфредом Денкером и осталим) *Heidegger und die technische Welt (Heidegger-Jahrbuch 9)*, Verlag Karl Alber, Freiburg/ München 2015.

Ангажованост у развоју услова за научни рад, образовње и формирање научних кадрова

а) Менторство

Одлуком Научног већа ИФДТ кандидат је интерни (ИФДТ) ментор Марку Лошонцу, докторанду запосленом на ИФДТ.

б) Међународна сарадња

Кандидат је задужен за развој међународне сарадње Института за филозофију и друштвену теорију, што се испољава у следећим активностима:

- Планирање, конкурисање, координација и реализација пројекта: *Biopolitische Aspekte des institutionellen Handelns* [Биополитички аспекти институционалног делања]. У оквиру програма Пакт стабилности за Југоисточну Европу – ДААД-ов посебни програм „Академска обнова Југоисточне Европе“ за 2013 годину. [Партнери: Институт за филозофију, Технички универзитет Дармштат; Институт за филозофију и друштвену теорију Београд, Универзитет Београд; Филозофски факултет, Универзитет у Бањалуци. Три конференције: Београд, Дармштат, Бањалука].

- (од 2014) Успостављање сарадње са Институтом за технологију у Карлсруе (Немачка), припрема будућих пројеката и координација досадашњих заједничких активности: предавања Армин Грунвалд (март 2016), Клаус Вигерлинг (септембар 2016), Михаел Декер (септембар 2016).
- Успостављање сарадње са Институту за истраживање протеста и покрета и координација учешћа чланова дотичног института на међународним конференцијама у организацији ИФДТ-а у 2018. години.

в) Уређивање часописа

Кандидат је члан уређивачког одбора часописа *Филозофија и друштво*.

г) Чланство у научним удружењима:

Кандидат је члан *Удружења за филозофију и друштвену мисао*, Бањалука.

Организација научног рада

а) Руковођење пројектима

1. (2013) Руковођење пројектом: *Biopolitische Aspekte des institutionellen Handelns* [Биополитички аспекти институционалног деловања], у оквиру програма [Пакт за стабилности Југоисточне Европе – ДААД-ов посебни програм „Академска обнова Југоисточне Европе“ за 2013. годину.

б) Руковођење научном групацијом унутар научне институције

Координатор Групе за практичку филозофију и социјалну онтологију, научно-организационе јединице на Институту за филозофију и друштвену теорију

в) Активности у комисијама и телима министарства надлежног за послове науке и другим телима везаних за научну делатност

Радинковић је председник Научног већа Института за филозофију и друштвену теорију.

Комисија је извршила увид у приложене радове и издања и оценила их је на следећи начин.

- (2013) *Наративна модификација Хајдегерове феноменологије* (монографија)

Монографија *Наративна модификација Хајдегерове феноменологије* може се разумети као покушај решавања питања могућности новог начина читања и интерпретације Хајдегерове егзистенцијалне онтологије, тако што би се показало да и модус аутентичности допушта одговарајуће облике његовог изричитог наративног

тематизовања. Ријеч је о питању да ли је већ у аутентичном извршавању егзистенције препознатљив њему одговарајући начин изражавања. Аутор заступа смјелу тезу да је наративност као таква у егзистенцијалном смислу изворна форма. Он настоји да покаже да у егзистенцијалноонтолошком смислу постоји поклапање егзистенцијалне и наративне могућности. Овако модификовану Хајдегерову феноменологију он разграничава од сличних херменеутичко-феноменолошких покушаја, попут наративних феноменологија Пола Рикера, Вилхелма Шапа, али и неких других наративистичких приступа кантовске, трансценденталнофилософске и системскотеоретске провенијенције.

- (2018) „Sorge um die erkannte Erkenntnis’. Das ontische Versäumnis des Daseins als Möglichkeit des Explizierens seiner positiven Bestimmungen“ [Брига као спознана спознаја. Онтички пропуст опстанка као могућност екслипликовања његових позитивних одређења]

Текст се бави раним Хајдегеровим концептуализовањем егзистенцијала бриге, у којима Хајдегер постепено долази до схватања бриге као фактичност спровођења сопствене егзистенције, односно, могућности сопственога бића. Овдје се показује на који начин се Хајдегер ограђује и удаљава од апстрактних постулисања бриге као „бриге за извјесност“ (Декарт), „бриге за спознају“, али и од апстракција феноменолошких приступа попут, рецимо, формалне назнаке, коју и сам, иначе, употребљава. За аутора чланка од средишњег је значаја Хајдегеров увид да оваква схватања бриге, прожета превасходно математичким схватањем извјесности, прекривају изворни приступ питању о бићу. Превласт теоретскога и идеје апсолутног важења и самоочигледности Хајдегер сматра „пропустом“ постављања питање о бићу.

- (2017) „Феноменологија као трансцендентална филозофија. Питање непосредности искуства код Шмица и Хусерла“

Рад испитује оправданост критике коју главни протагонист тзв. Нове феноменологије, Херман Шмиц, упућује на адресу традиционалне, Хусерлове феноменологије. Пошавши од приказа средишњих теза Хусерлове теорије категоријалног зрења (*kategoriale Anschauung*) и Шмицове феноменологије плотности (*Leiblichkeit*), у средишту разматрања наћи ће се питање могућности и улоге трансценденталнофилософског приступа феноменологији. С обзиром на Шмицову критику Хусерловог наводног репрезентационализма и искључења непосредности тјелесног искуства из феноменолошких разматрања, у тексту се заузима став да Хусерлова феноменологија свијести чини значајан одмак од конструктивистичке философије свести кантовске провенијенције.

- (2017) „Појам фикције код Ханса Фајнгерера“

Овај текст се у првом реду бави теоријом фикције Ханса Фајнгерера. Наглашавајући централну улогу научних фикција у тој теорији, покушава се дати критички приказ Фајнгерове филозофије онога Као-да (*Als-ob*), која, с једне стране, укључује појмовна разграничавања између појма фикције и појмова фантазије, хипотезе, регулативне идеје, а, с друге стране, настоји да укаже на неке проблеме везане за Фајнгерев конструктивистичко-прагматички приступ проблему фикција, као што су, с једне

стрaне, склоност њеном неутемељеном проширењу, и, с друге стране, тенденција ка интегрисању других видова фикционалности у научне фикције.

- (2017) (са Растко Јовановим) „Brief aus Serbien“

У чланку, који је прије свега писан за публику у немачком говорном подручју, посебна пажња посвећује се односу њемачке и српске филозофије током повијести, те у најновије вријеме. Најпре се скицира историја српске филозофије почевши од превода византијских извора античке филозофије, преко модерних установљења филозофске мисли и филозофски институција у XIX и почетком XX века, све до времена после Другог свјетског рата и почетка XX века. Аутори истичу важност филозофије и филозофских институција у политичким и друштвеним променама шездесетих и деведесетих година прошлог века у Србији и бившој Југославији. У погледу на најновија дешавања на српској филозофској сцени у чланку се указује на улогу београдског Филозофског факултета, Института за филозофију и друштвену теорију у Београду, али и других високошколских институција, као што су филозофски факултети у другим већим центрима у Србији, или Факултет политичких наука у Београду. Према ауторима, ове институције настоје да реформишу и додатно интернационализују српску филозофију и њене институције, упркос промјенама које дјелимично доводе у питање могућност институционалног бављења филозофијом у Србији.

- (2017) „Daseinsanalyse und die Seinsfrage beim frühen Heidegger. Destruktion des Husserlschen Bewusstseinsbegriffs als des absoluten Seins im Sinne der absoluten Gegebenheit“ [Анализа опстанка и питање о бићу код раног Хајдегера. Деструкција Хусерловог појма свијест као апсолутног бића у смислу апсолутне датости].

Текст се бави истраживањем оне фазе Хајдегеровог мисаоног пута која је претходила појави Бића и времена (1927). У средишту разматрања налазе се Хајдегерава рецепција, критика и трансформација неких од средишњих појмова Хусерлове феноменологије (интенционалност, априори, категоријално зрење). Аутор настоји да покаже како овај радикални преображај Хусерлове феноменологије надилази формалну подударност између двојице аутора када је ријеч о исходишном начело Крилатица „*Ка самим стварим*“ упућује на суштинску повезаност питања бића и феноменолошког одређења овога начела.

- (2017) „Питање ангажмана у перспективи сучељавања филозофске херменеутике и критике идеологије. Парадигматски значај Хабермас-Гадемерове дебате“.

Текст се бави питањем друштвеног и политичког ангажмана истичући парадигматски значај расправе између Хабермаса и Гадамера шездесетих година прошлог стољећа за ову проблематику. Аутор указује на то да се ова дебата у великој мјери преклапа са границама и карактером актуалних друштвених и политичких сучељавања, јер се

усредсређује превасходно на питање и мјесто рефлексије и критике повијести философије и уопште у интелектуалној повијести. Аутор такође истиче разлику између приступа философске херменеутике и критике идеологије у односу на схватања ангажмана који ангажованост поистовјећују са, хајдегеровски речено, егзистенцијалом свјетовности, чиме се укида могућност сагледавања посебности ангажоване праксе у односу на остале видове практичкога одношења према свијету.

- (2017) „Von der existentialen Möglichkeit zum mögenden Vermögen der Seinsgeschichtlichkeit“ [Од егзистенцијалне могућности до пријазне можности повијесности бића].

Текст да размотри Хајдегерову философију из перспективе модалне логике, па стога у средишту разматрања стоје појмови егзистенцијалне могућности (егзистенцијалноонтолошки) и „*mögliches Vermögen*“ ([пријазне можности] – непреводива игра ријечима која фигурише као квазитехничка синтагма Хајдегеровога учења о повијести бића), као и модалнолошких сличности и раслојавања раног и позног Хајдегеровог философског приступа. Аутор показује у којој мјери је притом ријеч о одбацивању „метафизичких“ појмова могућности, и то и из перспективе егзистенцијалне онтологије и из перспективе повијести бића. С друге стране, он показује да је код Хајдегера такође ријеч о експлицитном формулисању и феноменолошком модификовању трансценденталнофилософске поставке питања о бићу, која фаворизује схватање бића као изворне могућности, односно као аутентично „могућега“.

- (2016) „Наративна феноменологија идентитета“.

Текст се бави односом питања идентитета, повијесности и наративности. Полазећи од критике неких проминентнијих наративистичких модификација теорије система, трансценденталне философије, практичке философије и феноменологије, испитује се могућност превазилажења остатака онога што Хајдегер назива метафизичком поставком питања када је ријеч у овим концептима. Као рјешење нуди се наративна модификација Хајдегерове егзистенцијалне онтологије чија могућност произлази из, како сматра аутор, наводне онтолошке еквивалентности егзистенцијалне и наративне могућности. Као и егзистенција, и наративни израз се извршава из угла временске „екстазе“ (у Хајдегеровом значењу) будућности. Егзистенцијалном карактеру могућности, који је одлучујући за структуру опстанка, а тиме и егзистенцијалу Бивања-ка-крају (*Sein-zum-Ende*), према Радиновићевом схватању, онтолошки одговара наративна могућност, те за саму наративност конститутивна коначност.

- (2016) „Phänomenologische Ethik zwischen der unendlichen Verantwortung für den Anderen und der ontologischen Differenz“ [Феноменолошка етика између неограничене одговорности за другог и онтолошке диференције].

Аутор преиспитује могућност феноменолошки утемељене етике сучељавајући перспективе философија Емануела Левинаса и Мартина Хајдегера. При томе он заступа

тезу да Левинасова критика онтологије не дотиче Хајдегерову егзистенцијалноонтолошку поставку питања, која не може, као што то чини Левинас, да се представи супротстављањем етике и онтологије. Имајући то на уму, аутор настоји да испита могућности фундаменталноонтолошког и егзистенцијалноонтолошког утемељења етике, посебно с обзиром на питања утемељења проблемā правде и одговорности.

- (2016) „Еротска редукција и трансценденталнофилософски карактер питања о бићу“.

Текст представља критику Марионовог концепта феноменолошких редукција, уз наглашавање да је тзв. „онтолошка редукција“ несводива само на питање редукције картезијанске примене критеријума извесности.

- (2015) „Biopolitik und die transzendente Fragestellung. Über die Bedingungen der Möglichkeit der Macht“ [Биополитика и трансцендентална поставка питања. О условима могућности моћи].

Текст представља анализу Фукоових разматрања о историзовању схватања живота у оквиру наука о животу и осталих типова онога што француски аутор сматра облицима биополитичке пракси. Аутор полази од тога да и Фукоове анализе моћи имплицитно постављају питање о условима самих могућности, односно о моћи као хоризонту омогућавања. Проблем који се јавља, сматра аутор, тиче се домета овог имплицитног трансценденталнофилософског приступа када је ријеч о адекватном захватању људске повијесности. Увиђа се, наиме, да Фуко оперише историјским категоријама како на нивоу објекта тако и на нивоу рефлексивних појмова које операционализује, али да, такође имплицитно, остаје вјеран одређеним, у теоријској традицији заснованим, претпоставкама о повијесности и темпоралности.

- (2015) „Narrative Identität und existentielle Möglichkeit“.

Аутор се и у овом тексту бави тезом о еквивалентности егзистенцијалне и наративне могућности, тј. питањем екстензије Хајдегерове концепције у смјеру наративности, тако што би јој се приписао смисао аналоган његовим концептима „егзистенцијала“. Овај покушај феноменолошког вредновања наративности Радинковић не разграничава само од теоријскосистемских (Херман Либе) и трансценденталнофилософских (Ханс Михаел Баумгартнер) наративистичких приступа, него и од феноменолошког наративистичког концепта Вилхелма Шапа, тј. од његовог наративистичког холизма и идентификације сопства и сопствене (при)повијести. Аутор се, остајући вјеран Хајдегеровој концептуалној схеми, залаже за то да наративизам треба схватити у „онтолошком“, тачниј егзистенцијалноонтолошком смислу, а не „онтички“, попут Шапа, као идентитет двају бивствујућих: неке одређене особе и наративне артикулације њене повијести.

- (2015) „Das Ding, das Phänomen und das Medium“ [Ствар, феномен и медиј].

Аутор настоји да покаже да појмови феномен, ствар и медиј указују на неке од средишњих проблема у оквиру философије технике. Најприје, ријеч је о односу феномена и ствари, односно феноменалности и стваровитости, који показује упадљиве сличности између два одређења, чему није често поклањана пажња у истраживањима Хајдегерове философије. Ту је превасходно ријеч о томе да ли се Хајдегерова разматрања повијести бића која се баве термином ствари, могу схватити као превазилажење онога што се у хајдегерици често подразумимијева под „прагматистичком“ позицијом *Бића и времена*. Ово питање је утолико важније ако узмемо у обзир критику Хајдегерове философије технике са позиције философије медија, која у њој донекле препознаје враћање на позицију онтолошког реализма. Аутор пориче овакву аргументацију тако што истиче трансценденталнофилософски карактер Хајдегерове херменеутичке феноменологије, на основу које се такође могу показати слабости и недостаци медијално оријентисане философије технике.

- (2014) „Ethik und Grenzen der narrativen Hermeneutik des Selbst von Paul Ricoeur” [Етика и границе наративне Рикерове херменеутике самства].

Текст се бави односом херменеутике и етике. У жижи овог посматрања стоји наративна херменеутика самства Пола Рикера и њен покушај да се помоћу херменеутике отвори етичка димензија поновног уписивања наративне реконфигурације свијета дјелања у тај исти свијет. Притом се упућује на границе таквог приступа, с обзиром на „метафизичку“, у пежоративном, аутору блиском смислу, усмјереност позиције која, како Радинковић држи, заостаје за фундаменталноонтолошким становиштем, које Рикер критикује. Стога се аутор поново враћа Хајдегеру и његовој егзистенцијалној онтологијом да би се она посредством наративистичке модификације за коју Радинковић пледира, наводно учинила способном за суочавање с етичком проблематиком.

- (2013) „Vertrauen in Technik im Zeitalter der transklassischen Technik“ [Повјерење у технику у доба њене транскласичности].

Чланак тематизује етички појам повјерења и његове форми у контексту феномена технике. Показује да она инструменталнаије оријентисана схватања технике прибјегавају универзализацији повјерења, чиме се покушава компензовати опхођење са техничким знањем које, услед њене растуће сложености, све више постаје неподобно за универзализовање. Посматрано из угла, овдје умјесне, теорије система, устврђује се да се повјерење постиже смањењем степена сложености техничких система. С друге стране, схватањем суштинске медијалности техничкога, његова сложеност подиже са на виши ниво. Тако се у оквиру концепта тзв. транскласичне технике тематизује губитак пресека између човјека и техника, а са тим у вези и губитак искуствене основе за приписивање дјелања и етичке одговорности у пракси одлучивања и опхођења са техником. Проблем повјерења се у овом пољу разматра као проблем концептуализовања (етичко-комуникативних) инстанција које би могле да критички прате и преиспитују технички систем – при чему би ту били релевантна питања

повећање прозирности, те очувања и ширења јавнога простора – који у све већој мјери наступа као непримјетни, позадински дјелатник.

Квалитет научних резултата

Цитираност радова од подношења захтева за избор у звање научног сарадника

Рад: *Hermeneutik der Zukunft* [Херменеутика будућности] [дисертација], http://elib.uni-stuttgart.de/opus/frontdoor.php?source_opus=6720, Universität Stuttgart, Elektronische Dissertationen und Habilitationen, Stuttgart 2011.

1. Цитиран на стр. 286 у: Armin Grunwald, “The hermeneutic side of responsible research and innovation“, *Journal of Responsible Innovation* Vol. 1, No. 3, 2014, стр. 274–291.
2. Цитиран на стр. 242 у: Bruno Gransche, *Das vorausschauende Denken. Philosophie und Zukunftsforschung jenseits von Statistik und Kalkül*, Bielefeld, Transcript Verlag 2015.

Радови приложени за избор у претходно звање

„Темпорална ускраћеност бића и мишљења бића код Јозефа Кенига у контексту феноменолошких расправа Хусерла и Хајдегера“, *Theoria* 1/2012, Београд, стр. 31–44. М 24

„Das Heideggersche Programm einer Urwissenschaft und die Ansätze der Überwindung der ‚Sachferne‘ der Bewusstseinsphänomenologie von Edmund Husserl“ [Хајдегеров програм праунауке и зачеци превазилажења „удаљености од проблематике“ код Едмунда Хусерла], *Филозофија и друштво* 23 (2), 2012, стр. 235–244. М51

„Phänomenologisch-kritische Destruktion des Aprioriproblems beim frühen Heidegger“ [Феноменолошкокритичка деструкција проблема априорија код раног Хајдегера], *Филозофија и друштво* 23 (4), Београд, 2012.

Доктораска дисертација – М71

Hermeneutik der Zukunft [Херменеутика будућности] [Diss.], http://elib.uni-stuttgart.de/opus/frontdoor.php?source_opus=6720, Universität Stuttgart, Elektronische Dissertationen und Habilitationen, Stuttgart 2011.

Магистарски рад – М72

Das Problem der Ursprünglichkeit der Erfahrung bei Husserl und Heidegger [Проблем изворности искуства код Хусерл и Хајдегера], Universität Stuttgart, Stuttgart 2006.

„Категоријални опажај као централни ојам Хусерлове трансформације трансценденталне филозофије“, Филозофски годишњак бр. 5, Бања Лука, 2007, стр. 177–218. М53

„О неким методолошким претпоставкама културолошких студија. Културолошке студије у свјетлу логике културних наука“, у: *Критичке културолошке студије у постјугословенском простору*, Бања Лука 2012, стр. 87–113. М44

„Како је могућа моћ? О неким трансценденталнофилозофским претпоставкама Фукоовог концепта моћи, биомоћи и дискурса о животу“, у: *Хоризонти биоетике. Морал у доба техничке репродукције живота*, Београд, 2012, стр. 285–306. М44

Подносени, радови, односно академска достигнућа, вреднована су (тј. „бодована“) на следећи начин, а у складу с важећим Правилником Министарства:

М13 (х2)	14 бодова
М14 (х3)	15 бодова
М18 (х3)	6 бодова
М23	4 бода
М24 (х 5)	20 бодова
М27	0,5 бодова
М33	1 бод
М36	1,5 бод
М42	7 бодова
М45	1,5 бод
М53	1 бод

УКУПАН ЗБИР: 71,5 бод

Комисија је утврдила да укупан број бодова кандидата Жељка Радинковића износи 71.5 бодова (минимални захтев: 50), при чему укупан број бодова из обавезне категорије

(М10+М20+М31+М32+М33+М41+М42+М43+М44+М45+М51+М52+М53+М54+М61)

износи 70 (минимални захтев: 40) а укупан број бодова из обавезне категорије 2 (М11-М14+М21+М22+М23+М24+М31+М41+М42) износи 60 бодова (минимални захтев: 30),

чиме кандидат у погледу броја бодова у потпуности испуњава услове за избор у звање **вишег научног сарадника**.

Према укупном збиру бодова, **Жељко Радинковић** испуњава услов за избор у звање вишег научног сарадника. Поред квантитативне оцене кандидативних академских достигнућа, стекли смо утисак да је реч о научнику који се истрајно и продубљено бави одређеним бројем за њега препознатљивих тема, пре свега у феноменолошкој, философскотехничкој и биоетичкој области, с нагласком на егзистенцијалној аналитици, наративистичкој концепцији идентитета и проблемима интеракције човек – техника. Установивши да кандидат задовољава предвиђене формалне критерије, али и на основу општег утиска насталог увидом у његове радове, и уопштено, у његову разгранату међународну академско-институционалну делатност, Комисија је дошла до закључка да Жељко Радинковић **задовољава услове за избор у звање вишег научног сарадника и због тога са задовољством предлаже да у исто буде изабран.**

У Београду, 19. јануара 2018.

КОМИСИЈА:

др Илија Вујачић, редовни професор

др Ђорђе Павићевић, ванред. професор

др Петар Бојанић, научни саветник

др Часлав Д. Копривица редовни
професор и председник Комисије
